

SUPER MAGDA

ADRIÁN ŠIŠKA

SUPERMAGDA

Adrián Šiška

Toto je fiktívne dielo. Mená, postavy, podniky, miesta, udalosti, lokality a príhody sú buď výplodom autorovej predstavivosti, alebo sú použité fiktívnym spôsobom. Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, živými alebo mŕtvymi, či skutočnými udalosťami je čisto náhodná.

© 2025 Adrián Šiška

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť reprodukováná, šírená, uchovávaná v archivačnom systéme alebo prenášaná v akejkoľvek forme či akýmkoľvek spôsobom, vrátane kopírovania, nahrávania alebo iných elektronických či mechanických metód, bez predchádzajúceho písomného súhlasu držiteľa autorských práv.

Objavte viac na
www.adriansiska.com

ISBN 978-80-975106-4-0 (brožovaná vazba)

ISBN 978-80-975106-6-4 (EPUB)

ISBN 978-80-975106-7-1 (MOBI)

ISBN 978-80-975106-5-7 (PDF)

Obsah

Kapitola 1

Kapitola 2

Kapitola 3

Kapitola 4

Kapitola 5

Kapitola 6

Kapitola 7

Kapitola 8

Kapitola 9

Kapitola 1

Ranné slnko sa práve prevažovalo ponad jagavé veže Kesme, hlavného mesta Ostrovov Wuka. Z najvyšších mrakodrapov, ktoré sa škrabali až k oblakom, sa naskytol dychberúci výhľad na kilometre ďaleko — ponad rušnú metropolu, ktorá nikdy nespala, až k stovkám menších ostrovčekov, čo sa ako rozsypané korálky trblietali na horizonte. Nablýskané maglevy, superrýchle vlaky, svišťali vzduchom po takmer neviditeľných koľajniciach, zatiaľ čo elegantné vzducholode, tiché ako vánok, prepravovali cestujúcich do menších miest roztrúsených po celom súostroví a späť.

Dolu, v uliciach, to vrelo ako v úli. Hemžili sa tam ľudia najrôznejších tvarov a veľkostí, od štíhlych Lálošov, vysokých ako jedle, po zavalitých Metiov, pevných ako duby, a všetci si tu nažívali v dokonalej harmónii. Z pojazdných stánkov s jedlom sa šírila omamná vôňa exotických korenín, obchodníci s prekrikujúcimi sa hlasmi vychvaľovali najnovšie hypernetové zázraky techniky a deti sa s nákazlivým smiechom a výskotom hrali na priestranných námestiach. A v samom srdci toho všetkého, ako biely drahokam, stál Kráľovský palác, odkiaľ ostrovom múdro vládla kráľovná Leilani.

Magda to všetko so zatajeným dychom sledovala, opretá o zábradlie svojho balkóna, a pritom si pochutnávala na šťavnatom muja ovocí. Hoci v Kesme prežila celý svoj život, tá neuveriteľná energia a pulzujúci život hlavného mesta ju neprestávali udivovať a fascinovať.

„Ktovie, aké dobrodružstvo nám prinesie dnešok?“ zamrmlala si popod nos a kôstku z ovocia šikovne hodila do kompostovacej šachty zabudovanej v stene. Odpovedal jej známy, radostný štekot.

„Hneď som pripravená, Dinky!“ veselo zvolala Magda a malého bieleho teriéra, ktorý bol jej tieňom, poriadne vyškrabkala za ušami. Dinky nadšene zamával chvostíkom, akoby chcel povedať: „Hurá!“ Kamkoľvek sa Magda pohla, jej verný chlpad ju oddane nasledoval.

Magda bleskovo preskenovala hypernet — celosvetovú informačnú sieť — či sa v meste nedeje niečo zaujímavé, a po chvíľke pátrania našla lákavý zoznam miestnych udalostí. Súradnice tých, ktoré vyzerali najslubnejšie, si rýchlo načmárala na papierik a strčila si ho do vrecka.

Schmatla svoj hoverboard, špeciálnu vznášajúcu sa dosku, a ako šíp sa zviezla dolu dlhou rampou z rodinného apartmánu na neuveriteľnom stom poschodí. Dinky sa s

vypätím všetkých síl driapal za ňou, zúfalo sa pazúrikmi držal zadnej časti Magdinych nohavíc, kým ona uháňala ulicami.

„No tak, Kesme, ukáž, čo máš dnes pre nás pripravené!“ zasmiala sa Magda od ucha k uchu. S vetrom, ktorý jej roztopašne vial vo vlasoch, s najlepším priateľom po boku a s celým obrovským mestom, ktoré čakalo na preskúmanie, to jednoducho musel byť vzrušujúci a nezabudnuteľný deň.

Magda sa ako skúsená artistka prepletala pomedzi autá aj chodcov, obratne sa vyhýbala vozíkom s ovocím a len o vlások unikla zrážke s preplneným maglevom, ktorý sa rútil okolo. Keď konečne dorazili na miesto určenia, Magda zoskočila z dosky a elegantne pristála na chodníku. Dinkymu to trvalo o chlp dlhšie, kým zosadol, no napokon sa aj on bezpečne dostal na pevnú zem.

Dvojica dorazila na mestské námestie — pulzujúce srdce mesta Kesme, kde to žilo vo dne v noci ako v mravenisku. Dnes sa zdalo obzvlášť natrieskané. Miestni sa tu zhromažďovali v hlúčkoch a nadšene debatovali o niečom, čo bolo zatiaľ mimo Magdinho dohľadu. Čo ich, pre všetkých svätých, mohlo tak rozrušiť? Odhodlaná prísť veci na koreň, Magda natiahla krk ponad dav — a vtom zbadala niečo neuveriteľné! Zdalo sa, že priamo k nim mieri kráľovský sprievod!

Na čele pompézneho sprievodu nebol nik iný ako samotná kráľovná Leilani, ktorá majestátne sedela na trblietavom zlatom kočiari, ťahanom šiestimi obrovskými bielymi tátošmi s hrivami ako sneh. Vojaci v nablýskaných uniformách pochodovali vedľa v dokonalej, synchronizovanej formácii, zatiaľ čo občania po oboch stranách ulice nadšene mávali a vykrikovali na slávu. A aby toho nebolo málo, v náhodných intervaloch oblohu rozžiarili explózie farebných ohňostrojov, ktoré celej tej veľkolepej paráde dodávali úchvatnú a magickú kulisu!

Magda s nemým úžasom a otvorenými ústami sledovala, ako si kráľovský sprievod majestátne razí cestu preplneným mestským námestím. Keď sa zlatý kočiar priblížil, na okamih zahliadla kráľovnú Leilani, ako ladne a s úsmevom kýva svojim milovaným poddaným. Kráľovná bola stelesnením krásy a elegancie — jej dlhé ebenové vlasy jej splývali cez plecia a tvár jej rozžiaroval úsmev jasný ako slnko. Hoci bola Leilani vzrastom drobná, vyžarovala z nej taká nepopierateľná sila a prirodzená autorita, že si okamžite získala rešpekt každého, kto sa na ňu pozrel.

Dinky, ktorý stál vedľa Magdy, bol ako socha, úplne uchvátený tou neskutočnou nádherou a majestátnosťou kráľovského sprievodu. V jeho veľkých, okrúhlych očiach sa odrážali všetky farby ohňostrojov, ktoré maľovali po oblohe, a chvostíkom vrtel tak rýchlo a nadšene, až sa zdalo, že sa každú chvíľu odlepí od zeme, ako si vychutnával tú pompéznú prehliadku. Magda sa s láskou usmiala na svojho verného spoločníka a nežne ho pohladila po hlave. Vedela, že Dinky by sa najradšej pridil k tomu

všeobecnému nadšeniu a veselici, ale davy boli príliš husté na to, aby sa cez ne jeho malé labky bezpečne predrali.

Vzdych sa chvel zvukom slávnostných trúbok a nadšeného jasotu, kým sprievod pomaly a dôstojne prechádzal námestím. Každé prenikavé zatrúbenie pridávalo na pocite vznešenosti a posvätnej úcty, ktorá celú udalosť obklopovala. Zvuky nadšeného výskania, tleskania a občasného Dinkyho radostného šteknutia sa miešali dokopy a vytvárali ohromujúcu symfóniu čistej radosti a nákazlivého vzrušenia. Príležitostné, ohlušujúce tresknutie ohňostroja dodávalo už aj tak živej a elektrizujúcej atmosfére ďalšiu dávku adrenalínu a napätia.

Náhle, hlboké dunenie zhora strhlo Magdinu pozornosť späť k sprievodu. Jetpacky! Celá letka kráľovských strážcov sa teraz ako krdel vtákov vznášala nad hlavami a predvádzala neuveriteľné letecké akrobatické kúsky na obrovské potešenie jasajúcich davov. V Magde sa v okamihu prebudil jej neposedný, dobrodružný duch. Aké neskutočne vzrušujúce by bolo lietať takto vysoko nad mestom, ako tí odvážni strážcovia! Hneď si poznačila do pamäti, že si jedného dňa musí zistiť všetko o získaní licencie na jetpack. Ale nateraz bola úplne spokojná s tým, že si užíva toto úžasné predstavenie, kým sprievod prechádzal námestím a zanechával za sebou atmosféru plnú osláv a radosti. Dinky súhlasne a nadšene zaštekával, akoby čítal jej myšlienky, a obaja sa zamysleli, aké ďalšie dobrodružstvo ich asi čaká zajtra.

Magda si zhlboka povzdychla, keď sledovala, ako posledný z kráľovskej letky s jetpackmi mizne ako bodka za horizontom. Hoci bol sprievod nesmierne vzrušujúci, čakali ju teraz iné, dôležitejšie povinnosti. Bol najvyšší čas vrátiť sa domov. Usmiala sa pri príjemnom pomyslení, že ju už netrpezlivo čakajú rodičia a jej malý, nezbedný bráček Dave.

Ako kráčala späť do ich malého, útulného rodinného bytu, nemohla si pomôcť a premýšľala o svojom živote a osude. Myslel jej zablúdila do minulosti, do čias, keď jej rodičia boli ešte oddanými a rešpektovanými policajtmi. Všetci v komunite si ich nesmierne vážili, vždy boli pripravení chrániť svoje mesto a jeho obyvateľov, aj keby mali nasadiť vlastný život. Potom sa však ako temný mrak z ničoho nič zjavil pán Green, nesmierne mocný a vplyvný obchodník, a všetko sa od základov zmenilo. Bol to prefíkaný a bezohľadný človek, ktorý nemal ani štipku úcty k tradičným hodnotám či k lojalite tých, ktorí tu boli pred ním a budovali mesto. Systematicky a chladnokrvne nahradil celú policajnú zložku poslušnými robotmi, ktorých ovládal svojou pokročilou technológiou. Magdini rodičia, žiaľ, patrili medzi tých, ktorých jednoducho označili za nahraditeľných a bez mihnutia oka, bez jediného slova vďaka, sa ich zbavili. Táto nečakaná a krutá udalosť rodinu hlboko zasiahla, no nikdy, ani na okamih, nestratili nádej na lepšie a spravodlivejšie zajtrajšky.

Keď Magda vošla do ich skromného, no láskou naplneného príbytku, srdečne ju privítali rodičia, ktorí práve spolu, smejúc sa a podpichujúc, chystali večeru v malej, útulnej kuchynke. Dave, jej dvojročný braček, sa radostne zachichotal a batolivo sa k nej rozbehol, aby ju objal svojimi malými rúčkami. Chvíľu si všetci spolu rozprávali veselé zážitky z uplynulého dňa a potom si ako jedna šťastná rodina sadli za starý, ošúchaný stôl, aby sa navečerali. Počas večere Magda nedokázala udržať svoje nadšenie a so zanietením a iskričkami v očiach rozprávala všetky detaily o veľkolepom kráľovskom sprievode a oslnivých, dychberúcich leteckých kúskoch, ktoré predviedli odvážlivci na jetpackoch. Malý Dave s očami veľkými ako tanieri od údivu a s otvorenými ústami počúval fantastické a neuveriteľné príbehy svojej staršej sestry.

Po večeri sa Magda utiahla do svojej izby, kde si sadla za svoj starý drevený stôl a vytiahla čistý hárok papiera. Starostlivo a svedomito si naň zapísala všetky dôležité informácie, ktoré sa jej podarilo zozbierať o tajomných a nekalých pikloch pána Greena — jeho najnovšie, podozrivé projekty, miesta tajných stretnutí, o ktorých nikto nemal vedieť, a čokoľvek iné, čo by mohlo byť čo i len trochu užitočné pre jej vyšetrovanie.

Hárok papiera s poznámkami si opatrne zastrčila do svojho denníka, ktorý bol jej najväčším pokladom a v ktorom mala aj všetky dôležité poznatky, nákresy a stopy týkajúce sa legendárnej Stratenej hrobky kráľovnej They. S úsmevom na perách prelistovala zažltnuté, ošúchané stránky a v mysli sa jej vynorili spomienky na neuveriteľné dobrodružstvá, o ktoré sa s ňou kedysi podelila jej milovaná stará mama. Ako malé dievčatko Magda celé hodiny ako prikovaná a so zatajeným dychom počúvala, ako jej starká s iskrou v očiach rozpráva napínavé príbehy o starodávnej a múdrej kráľovnej Thee a o zázrakoch jej stratenej, bájnej ríše. Opisovala trblietavé chrámy postavené z drahých kameňov, sýtozelené, nepreniknuteľné džungle plné exotických zvierat a neuveriteľne vyspelé technológie poháňané tajomnou sopečnou silou ostrova. Magdina fantázia pri týchto rozprávaniach pracovala na plné obrátky a pred očami sa jej mihali živé a farebné obrazy objaviteľských výprav a stratených pokladov.

Stará mama Magde často a s nadšením rozprávala aj tajuplné báje o legendárnom a mocnom duchovi menom Winiskya. Podľa prastarých povestí táto nesmierne mocná bytosť, ktorá vládla prírodným živlom, prechádzala z panovníka na panovníka v národe Coda celé generácie a zaručovala im múdrosť a silu. Keď však kráľovná Thea zomrela bez toho, aby po sebe zanechala dediča trónu, jej telo údajne ukryli na tajnom mieste niekde na rozľahlých Ostrovoch Wuka. Traduje sa, že ktokoľvek nájde jej hrobku a preukáže svoju statočnosť a čisté srdce, zdedí Ducha Winiskya a jeho ohromné, takmer neobmedzené schopnosti, ale len vtedy, ak si to skutočne zaslúži. Hoci bola Magdina stará mama doslova posadnutá hľadaním tejto hrobky a minula

na to všetky svoje celoživotné úspory, nikdy sa jej ju, žiaľ, nepodarilo nájsť a stala sa dokonca terčom posmechu a ľútosti. Stále však tlela maličká iskierka nádeje, že legenda môže byť pravdivá, pretože nie všetky ostrovy boli v jej časoch dôkladne a systematicky preskúmané, keďže cestovanie medzi nimi bolo vtedy veľmi náročné, nebezpečné a zdĺhavé.

Magda nežne prešla prstami po vyblednutej, pokrčenej mape, ktorú jej stará mama kedysi dávno nakreslila spamäti na posledné strany svojho denníka. Mapa bola lákavým, no zároveň frustrujúcim náznakom Theyinej hrobky, označená len veľmi približne a plná neúplných, záhadných detailov a symbolov. Jednotlivé ostrovy na nej splývali jeden s druhým ako machule atramentu, takže bolo takmer nemožné určiť, ktorý z nich skrýva tie vytúžené tajomstvá, po ktorých tak zúfalo pátrala. Tá mapa bola ako krutý posmešok osudu, dráždila ju prísľubom odpovedí, ktoré boli tak blízko, na dosah ruky, a predsa nedosiahnuteľné. Magdina stará mama celý svoj život zasvätila hľadaniu tejto legendárnej hrobky, no nikdy neuspela. Na smrteľnej posteli, s posledným výdychom, prinútila Magdu sľúbiť, že bude pokračovať v tomto pátraní a odhalí tajomstvá minulosti, ktoré tak dlho spali. A Magda bola pevne odhodlaná tento sľub dodržať, nech by ju to stálo čokoľvek a nech by bolo nebezpečenstvo akoľvek veľké a hrozivé.

Na druhý deň, hneď za úsvitu, sa mala so svojím verným priateľom a kolegom, odvážnym Calebom, vyplaviť na malej loďke k tajomnému ostrovu menom Nathos. Caleb Owen a Magdaléna Dunkelová, obaja investigatívni novinári telom aj dušou, pátrali po Stratenej hrobke kráľovnej They odvtedy, čo sa ich cesty pred rokmi prvýkrát náhodne spojili. Magde búšilo srdce od nervózneho vzrušenia a očakávania ako splašené. Mala veľmi silný pocit, takú zvláštnu predtuchu, že tentoraz ich spoločná cesta prinesie niečo mimoriadne, niečo, čo zmení ich životy. Zúfalo dúfala, že to bude konečne ten správny kľúč k splneniu sľubu, ktorý kedysi dávno dala svojej milovanej starej mame. Magda si opatrne a bezpečne zastrčila denník do svojho verného batoha, zhasla nočnú lampu a bola pripravená čeliť akýmkoľvek nástrahám a výzvam, ktoré ju čakali na širom, nevyspytateľnom mori.

Magda a Caleb sa prvýkrát stretli, keď bola Magda v prváku na Wukanskej univerzite. Z čírej roztopaše sa prihlásila na každoročnú školskú talentovú súťaž, kde sa rozhodla zatancovať na jednu zo svojich obľúbených pesničiek od speváčky Sunmi. Ako sa tak vrtela po pódiu, dokonale zvládajúc každý pohyb a otočku, všimla si v publiku vysokého, chudého chalana s okuliarmi. Bol jediný, kto po jej vystúpení vstal, nadšene tľieskal a povzbudzoval.